

ऽकृताभिसंस्कारे । “अग्निदग्धाश्च ये जीवा येऽप्यदग्धाः कुले समेति” आहुमन्त्रः । दग्धभिन्ने त्वि० ।

अदण्डा त्वि० न दण्डमर्हति यत् । दण्डानर्हे “अदण्डग्रान् दण्डयन्तुराजा दण्ड्यांश्चैवाप्यदण्डयन्निति” याज्ञ० । “अपि भ्राता सुतोऽर्घ्यो वा अशुरोमातुलोऽपि वा नादण्डो नाम राज्ञोऽस्ति धर्मात् प्रचलितः स्वकादिति” मनुः । अमृतादौ कर्मविशेषे दण्डः तदभावश्च उक्तोऽनुसन्धेयः तत्र केचिददण्ड्याः संव्यहन्ते । “अनिर्हं शाहं गां सूतां वृषान् देवपशून्स्तथा । सपालान् वा विपालान् न दण्डग्रान् मनुष्यवीत्” । यानवाहकदण्डाभावे प्रयोजकसुक्तम् अति वर्त्तनशब्दे, ज्ञेये देयप्रावरणविशेषसुक्ता तदकरणे दण्डाभावो मनुनोक्तः यथा “तत्तापरिष्ठितं धान्यं विहिंसुः पशवो यदि न तत्र प्रणयेह्यहं नृपतिः पशुरक्षिणमिति” “मञ्जोचोमृष्टपशवः स्तुतिक्वागन्तुकादयः पालोयेषाञ्च ते भोक्ता दैवराजपरिभुता” इति “अदण्ड्या हस्तिनोऽन्वाश्च प्रजापाला हि ते ऋताः । अदण्ड्याः काण्य-कुण्डाश्च वृषभः कतलक्ष्य इति” ऋतिः ।

अदत्ता स्त्री दा-क्त न०त० । परिणयार्थमदत्तायां स्त्रियाम् । “अदत्तायां ऋतायान्तु त्वग्नाच्छुध्यन्ति बान्धवा” इति ऋतिः अदत्तमाले त्वि० । अप्राशस्ये न०त० । अदत्तन्तु भयक्रोधेत्याद्यभिहितलक्षणे दानाभासेनापिते दत्तापि प्रत्याहर्त्तुं योग्ये त्वि० । तच्चोक्तं नारदेन यथा “अदत्तन्तु भयक्रोधयोक्तेवैरुजान्तिः । तद्योत्कोच परीह्यसव्यत्यासच्छलयोगतः ॥ बालमूढास्तन्मार्तमसो-न्मत्तापवर्जितम् । कर्त्ता समेदङ्कमेति प्रतिभाभेच्छया च यत् । अपाले पालमित्युक्ते कार्ये वा धर्मसंहिते । यद्दत्तं स्यादविज्ञानाददत्तमिति तत् ऋणमिति” । अस्यार्थः भयेन वन्दिष्याद्वादिभ्यो दत्तम् । क्रोधेन शत्रून्दिवैर-नित्यातनायान्यथै दत्तम् । उत्तविहोनतादिनिमित्त-शोकापटेन दत्तम् । उत्कोचेन कार्यप्रतिबन्धनिरा-सार्थमभिहितेभ्यो दत्तम् । परिहृसेनोपहासेन दत्तम् । एकः स्वद्वयमन्यथै ददात्यन्योऽपि तथै ददा-तीति दानव्याख्यासः । ऊलयोगतः शतदानमभिसन्धाय सङ्कल्पमिति परिभाष्य ददाति । बालेनाप्राप्तघोडशवयस्तेन मूढेन, लोभवेदानभिज्ञेन अस्वतन्त्रेण पुत्रदासादिना, आर्सेन रोगाभिभूतेन, मत्सेन मदनीयप्रमत्तेन, उन्म-त्तेन, वातिकाद्युन्मादयस्तेन वा अपवर्जितं दत्तम् । तथा-ऽयं मदीयमिदं कर्म्म करिष्यतीति प्रतिभाभेच्छया दत्तम् ।

अचलवेदाय चलवेदोऽहमित्युक्तवते दत्तम् । यज्ञं करि-ष्यामीति धनं लब्ध्वा द्यूतादौ विनियुक्तानाय दत्तमित्येवं षोडशप्रकारमपि दत्तमदत्तमित्युच्यते प्रत्याहरणीयत्वात् । आर्त्तं दत्तत्वादत्तत्वं धर्मकार्यव्यतिरिक्तविषयम् । “स्वस्थे-नात्तेन वा दत्तं आवितं धर्मकारणात् । अदत्त्वा तु ऋते दाप्यस्तत्सुतो नात्र संशयः” इति कात्यायनस्मरणात् । तथेदमपरं संक्षिप्तार्थवचनं सर्वविवादसाधारणम् । “योगा-धमनविक्रीतं योगदानप्रतिग्रहम् । यस्य वायुपक्षं पश्येत् तत् सर्वं विनिवर्त्तयेत्” इति । योग उपाधिः । योगेनो-पाधिविशेषेणाधिविक्रयदानप्रतिग्रहाः कृतास्तदुपाधिविशेषे तान् विक्रयादीन् विनिवर्त्तयेदिति । यः पुनः षोडश-प्रकारमप्यदत्तं गृह्णाति, यथादेयं प्रयच्छति, तयो-र्दण्डो नारदेनोक्तः । “गृह्णात्यदत्तं यो लोभात् यथा-देयं प्रयच्छति । अदेयदायको दण्डग्रस्तथाऽदत्तप्रतीच्छु-कः” इति । मिताक्षरा० ।

अदत्तादायिन् त्वि० अदत्तमादत्ते आ+दा-णिनि इत० । अदत्तस्य ग्राहके “अदत्तादायिनो हस्तात् लिप्तेन ब्राह्मणो धनम् याजनाध्यापनेनापि यथा स्तेनस्तथैव स” इति ऋतिः ।

अदत्त त्वि० अद-वा० अतन् । अदनीये “अदत्तया दयते वार्याणीति” ऋ० ५, ४६, ३, अदत्तया, अदनीयानीति भा० । अदद्राश्च त्वि० असुमञ्चति अदस्+अनृच-किप् अद्रागमः । अदोगते, स्त्रियाम् अदद्रोची असर्वनामस्थानाद्यच्च त्व अद-द्रोचः इत्यादि । अस्य दस्य वा मत्वोच्चे असुद्राङ् असु-स्यङ् इत्यादयोऽप्यत्र ।

अदन्त पु० नास्ति दन्तोऽस्य । पूषरूपे आदित्यभेदे वा कप् तत्रैव । “यद्यप्यदन्तकः पूषा पृष्टमस्ति सदा चरुमिति” ऊन्दोगप० । तस्यादन्तता च दक्षयज्ञभङ्गसमये वीरभद्रेण कृता यथा भागवते ४ स्कन्धे । “पूषो ह्युपातयद्दन्तान् कालिङ्गस्य यथा बलः । शयमाने गरिमणि योऽह-सहृषयन् दत्” इति । अतएव तस्यादन्ततया पिष्टचरुभुक्-त्वं तदपि तत्रैवोक्तम् मन्त्रप्रसादितेन शिवेन पश्चात् दद्यादि वरदानसमये “पूषा तु यजमानस्य दद्भिर्जघ्निष्ठ पिष्टभु-गिति” श्रुतावपि “प्रपिष्टभागोऽदन्तको हि तं देवा अध्यगासिति” अदन्तकत्वेन पिष्टकभागित्वसुक्तम् । दन्तहीने, अजातदन्ते च त्वि० । “येऽप्यदन्ताः कुले समेति” वायु० । ऋषां दत्तजननकाजस्तु वृष्णाश्च एव शुद्धितत्त्वे निष्णीतः पशूनान्तु “वर्षमात्रा तु बाला स्याद-